

December 2004

Stichting ZOM

Nieuwsbrief

Geachte sponsor,

U geeft iedere maand trouw 5 euro aan een kind dat u niet eens kent. U vertrouwt erop dat het geld goed besteed wordt. U geeft ook zonder het kind geknuffeld te hebben en de dankbare uitdrukking in zijn ogen gezien te hebben.

Donderdag 2 september

Zevenaarde delegatie brengt bezoek aan het weeshuis in Mátészalka.

Zachtjes raakt iemand mijn arm aan, en wanneer ik me omdraai kijk ik in de donkerbruine ogen van een jongen van een jaar of tien. Hij lacht verlegen en zegt iets, roept iets, smekend, wat ik niet versta. Wanneer ik onze tolk vraag wat hij gezegd heeft zegt zij lachend dat hij alleen maar wilde groeten. Ik geloof het niet en vraag verder waarna ze me vertelt dat het jongetje me vroeg of ik er niet voor kon zorgen dat ook hij een keer naar Nederland op vakantie mocht. Hij had mij, als enige vrouw in het gezelschap, hiervoor uitgezocht. Met opzet? Uit wanhoop? Ik weet het niet maar het heeft me geraakt. Geraakt omdat ik erop tegen ben om kinderen uit een weeshuis in Hongarije naar Nederland te halen voor een korte vakantie. Hier worden ze verwend en in de watten gelegd, maar eenmaal terug in Hongarije is het leven in een weeshuis voor deze kinderen nog moeilijker te accepteren. Maar niet alleen voor hen is het vreselijk, voor de kinderen die niet mee mogen naar Nederland is het even erg, zo niet nog erger. Zij mogen er alleen van dromen, zijn vaak jaloers en worden opstandig.
En wie mag wel en wie niet mee?

Helaas worden ook uit het weeshuis in Mátészalka kinderen door een Nederlandse organisatie op vakantie naar Nederland gehaald. De ZOM heeft hierop geen invloed. Ik weet dat veel mensen het niet met me eens zijn maar ik denk wanneer je al kinderen naar Nederland haalt, neem ze dan allemaal mee of niemand, maar ga niet selectief te werk. Mijn inziens is het beter om deze kinderen een vakantie in eigen land of buurland te betalen. O.K. knuffelen is er dan niet bij, ook zie je die dankbare blik niet, maar het geld zou dan misschien beter besteed zijn en de kinderen wellicht een stuk gelukkiger. De kinderen in het weeshuis in Mátészalka hebben het vergeleken met andere tehuizen niet slecht, door uw gift iedere maand kunnen zij immers een opleiding volgen en is er soms nog iets extra's voor verjaardagen en andere festiviteiten. Bovendien weten zij dat er ver weg, in Nederland, mensen zijn die zich hun lot aantrekken.

Zo ook de kinderen in de pleeggezinnen, waar leerlingen van het Liemers College samen met leerlingen van de technische school Mátészalka hebben gewerkt om de huizen woonbaar te

maken. De delegatie wordt dan ook met open armen ontvangen.

Gehandicapten

Ook bij de woon/werkboerderij voor verstandelijk gehandicapten werd de delegatie gastvrij onthaald. Hier waren bewoners en begeleiders druk bezig met knutselen, tuinarbeid, zagen en timmeren in de werkplaats, werd op verschillend niveau gewerkt en werden werkzaamheden voor bedrijven verricht. Vier maanden eerder, toen Mariëtte, de dochter van voorzitter van de ZOM, Wil de Raden hier was, werd zij met een heel andere situatie geconfronteerd. Mariëtte:” Gewerkt werd aanvankelijk in de woonkamer van de boerderij. Hier was het te druk en te warm waardoor de cliënten maar korte tijd geconcentreerd konden werken.

Sommige gingen dan buiten zitten of naar hun kamer. De medewerkers waren over het algemeen weinig gemotiveerd, ook zij zaten vaak buiten of waren met andere dingen bezig.”

Mariëtte is zelf werkzaam bij een instelling voor verstandelijk gehandicapten in Arnhem. Zij had onbetaald verlof genomen om mee te helpen bij het opzetten van programma's voor de verstandelijk gehandicapten in de vorig jaar geopende woon/werkboerderij. Dit gebeurde op verzoek van de directie en het gemeentebestuur van Mátészalka:”Het scheelde dat zij achter deze nieuwe aanpak stonden, op deze manier was het mogelijk om in betrekkelijk korte tijd veranderingen door te voeren die in het belang van de cliënten waren hierbij rekening houdend met hun eigen achtergrond en cultuur.”

